

Харків

Лі Холодна

ти назавжди залишишся у моєму серці і пам'яті
ти будеш найсумнішим спогадом і болючою раною
ти будеш зламаним дощенту і побудованим заново
ти станеш мені зовсім чужим, мені не залишиться місця
і я поїду в новому пальті відкривати геть інші міста
і може в одному з цих міст зможу залишитися на віч
но те місто не замінить тебе, проте буде для мене рідним
і ніколи чуєш я не забуду, яким ти був раніше
як пила сидр з чорницею на лавках, як ходила по театрах
як ходила по галереях музеях і як закохалась
в мистецтво таємне, як сварилась, кричала і вибачалась
як закохувалась на тих вулицях і як ненавиділа
на них так само, як п'яна шептала маячню про кохання,
як прогулювала пари, як палила несмачні цигарки
як нервувала і плакала, як малювала в тетрадях
як писала по ночах вірші серед формул з математики
усе моє життя — це ти, і тебе так безжально ламають
і зламають вщент, коли не відновлять, а побудують заново
це — особиста поразка, виразка, що нестерпно болить і не вбиває,
я знайду рідне місто по картах, це я тобі обіцяю
і надішлю листівку зі знімком довоєнного харкова
знайду, знаю де шукати, з підписом "to: моє рідне місто"
на літературниках я буду читати вірші про тебе
обов'язково кажучи перед тим: моєму рідному місту
якого нема, вірші що твої і що для тебе навіки,
мій рідний
харків.